

W E R L D B I B L I O T H E E K

Lizzie

Roman

Eva Wanjek

Lizzie

Een historisch roman geschreven door Liesbeth Lagemaat en Martin Michael Driessen, uitgegeven door uitgeverij De Wereldbibliotheek onder het pseudoniem Eva Wanjek. Genomineerd als beste boek van 2015 en binnenkort vertaald naar het Italiaans.

Hoe iets wat zo treurig is, zo veel schoonheid kan bezitten en zo mooi kan worden beschreven. Het ontroerd mij. Het lezen van dit boek met 460 bladzijdes was spannend en verdrietig maar vooral mooi.

Lizzie is een meeslepend en beeldend verhaal over de prerafaëlitische kunstenaar Dante Gabriel Rossetti en zijn muze Elisabeth Siddal, Lizzie. Het speelt zich af in het victoriaanse Londen. Men leest over hun schilderijen, gedichten, problemen, familie, haat en liefde. Van de ontmoeting tot de dood.

Dante is een kunstenaar, hij schildert en dicht. Op zoek naar zijn perfecte model ontdekt zijn vriend, Walter Deverell, Dante's aanstaande geliefde. Lizzie werkt als naaister in een modezaak wanneer ze door haar fragile schoonheid wordt opgemerkt door Deverell. Ze wordt gevraagd model te staan voor wat beroemde schilderijen zouden worden die haar vereeuwigen. Al snel vonden Dante en Lizzie hartstochtelijke liefde voor elkaar die niet zonder prijs zou komen. In de meer dan tien jaar dat ze samen zijn maken ze elkaar, mede door opiaten, langzaam kapot, Lizzie nog meer dan Dante, wat uiteindelijk tot haar dood zou lijden.

Rossetti komt uit een rijk Italiaans gezin met een academicus als vader. Lizzie uit een tamelijk arm gezin van twee ongelukkige ouders en een geestelijk gehandicapt broertje. Groot en breed is Dante niet, maar dat laten zijn charme en charisma teniet doen. Vanaf het eerste moment wist Dante dat hij van Lizzie hield, en dat hij dat voor altijd zou blijven doen. Niets is minder waar, ondanks hij meerdere malen vreemdgaat, blijft zijn liefde voor Lizzie ongeschend. Lizzie houdt ook van Dante, zo veel dat al haar eigenwaarde van zijn acceptatie en adoratie afhangt, en adoreren doet hij haar zeker, maar vaak tevergeefs. Lizzie, ongrijpbaar en naïef, heeft een diep minderwaardigheidscomplex dat op elk moment de overhand kan krijgen. Dit is voor hen beiden moeilijk en resulteert in veel drama en een ongezonde levensstijl. Ze beginnen te experimenteren met opiaten, dit wordt steeds meer gebruikt als refugium om aan de onstuimigheid te ontsnappen. Elke keer wanneer het stel een stap vooruit lijkt te maken, springen ze twee stappen terug. Al het geluk wat ze soms lijken te hebben, hangt aan een dun draadje wat elk moment kan breken.

John Everett Millais was samen met Dante een van de oprichters van het Prerafaelitische broederschap. Engelse kunstschilders die zich afzette tegen de voorgeschreven academische kunst. Millais was hiernaast ook Dante's beste vriend en komt vanaf het begin veel in het boek voor. Hij schilderde de beroemde Ophelia met Lizzie als model. Charles Augustus Howell maakt later zijn entree, hij is een kunsthandelaar en bewonderaar van Dante's werk. Hij wordt ook al gauw Dante's confidant. Lizzie aan de andere hand, wantrouwe hem onmiddellijk, een wantrouwe die later op zijn plaats bleek te zijn.

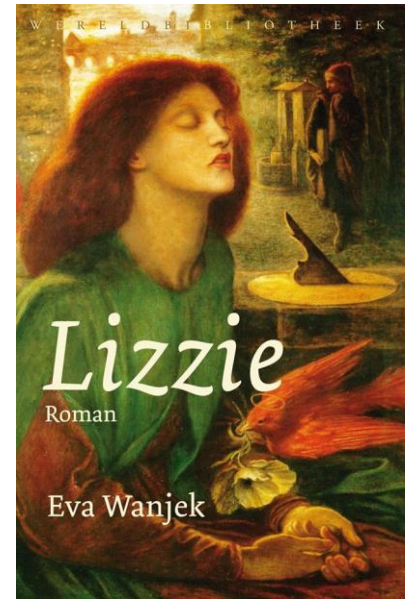


Figure 1 De koft van Lizzie, Portret door Dante na de dood van Lizzie

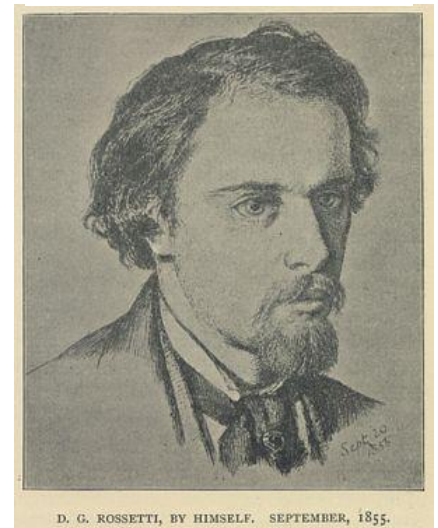


Figure 2 Zelfportret Dante, 1855



Figure 3 Ophelia door Millais met Lizzie als model

Voor mij heeft het lezen van dit boek een extra dimensie. De schrijfster, Liesbeth Lagemaat, is namelijk mijn schoonmoeder waarmee ik maar al te vaak over Lizzie heb gepraat. Hierdoor heb ik het schrijfproces een heel klein beetje heb meegekregen en vooral het onderzoek dat in het boek heeft gezeten. Dante en Lizzie zijn namelijk bestaande karakters die elkaar in 1849 hebben ontmoet. Het verhaal is niet exact gelijk aan de ware personen die het schrijversduo hebben geïnspireerd, maar veel gebeurtenissen hebben daadwerkelijk plaatsgevonden en de beschreven kunstwerken zijn vandaag de dag nog steeds in verschillende musea te bewonderen.

Martin Michael Driessen is ook een kennis, bekend van de roman *Vader van God* en zijn boek *Rivieren* waar hij in 2016 de ECI Literatuurprijs mee heeft gewonnen. Hij heeft tevens de theatrale presentatie van Liesbeth haar epische gedicht *Nachtopera* geregisseerd. Een presentatie waaraan ik heb meegewerkt. Met deze gedichtenbundel heeft zij recentelijk de Karel van de Woestijne-prijs gewonnen.

De kaufttekst van het boek vind ik zeer passend en komt overeen met het verhaal. Ik zou dit boek ook zeker aanraden aan iedereen die open staat voor kunst. Men leert niet alleen over deze karakters maar ook over de gang van zaken in de victoriaanse tijd. Een tijd dat Londen een grijze postzegel was in het groene Engelse landschap, waarin vrouwen bang waren om hysterisch te worden benoemd en opiaten als medicijn worden verkocht. De dikte van het boek zou sommigen afschrikken, dit is echter onnodig. Elk hoofdstuk is evenveel onderdeel van het verhaal en los van de diepte van het boek, leest het weg als een trein. Ik heb vaak uren achter elkaar gelezen, al lachend en huilend. Lizzie brengt ook een bepaalde spanning met zich mee, tijdens het lezen heb ik vaak het gevoel gehad dat er op elk moment iets mis kon gaan, alsof men op eierschalen loopt. Ik heb niet een favoriet stuk maar meerdere: De korte stukken dat Dante en Lizzie gelukkig zijn samen, de tijd dat Lizzie tot zich zelf komt in de kustplaats Hastings en wanneer het stel een ballet bezoekt in Parijs. Maar ook het moment dat hun eerste dochtertje dood wordt geboren, het laatste afscheid van Lizzie en Dante's obsessie na haar dood.

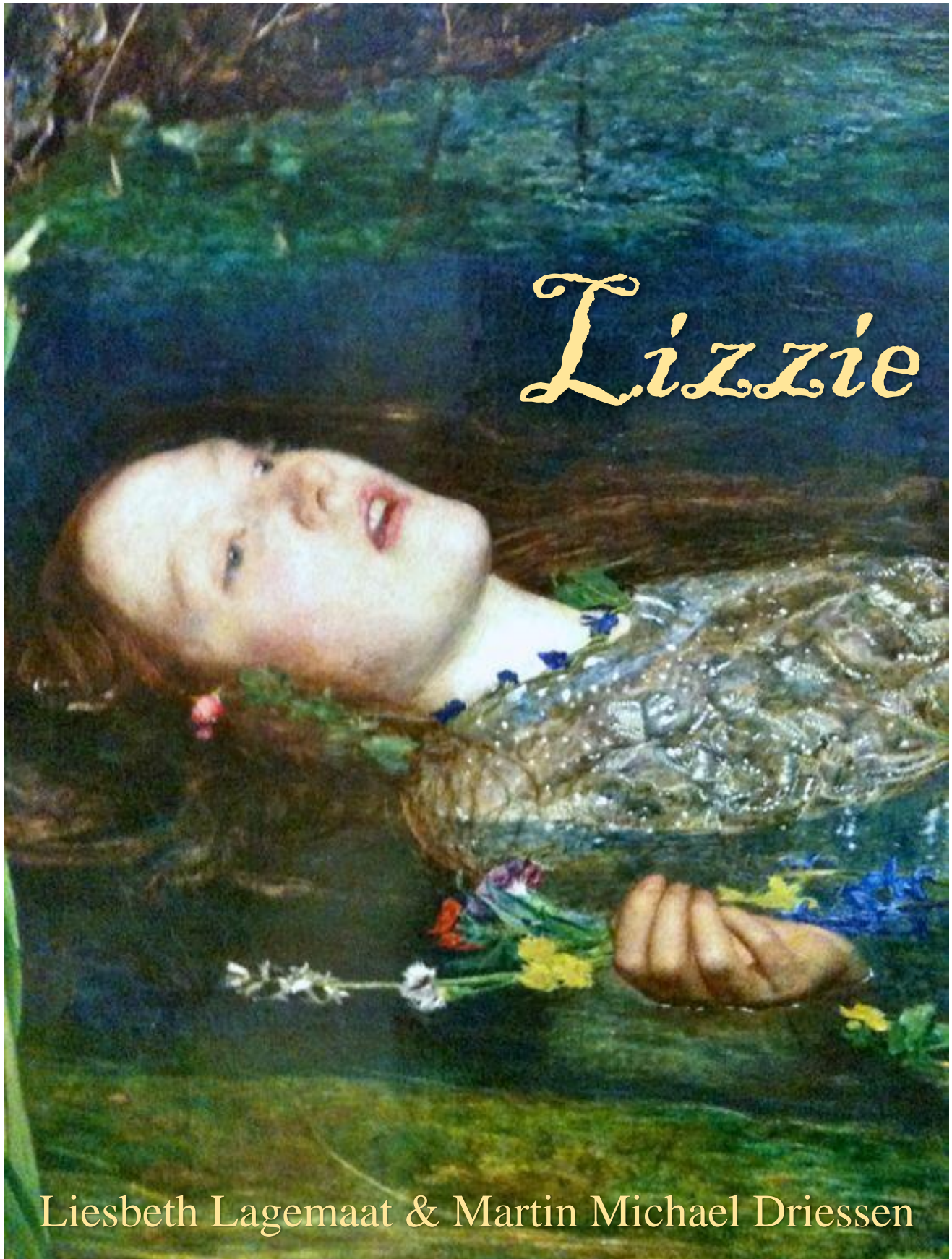
Dit boek gaat over: Oneindige liefde, verdriet en geluk, overspel en onzekerheid; Het is romantisch en dramatisch, preuts en vulgair en vaak een emotionele achtbaan. Deze verhalen willen verteld worden en dit boek wil gelezen worden.



Figure 4 Tekening van Paul van der Steen, Lizzie, Dante en de twee schrijvers links onder



Figure 5 Een jonge Dante en Lizzie door Paul Rainen



Nieuwe kft, Lizzie als Ophelia door John Everett Millais, dit schilderij zou ook toepasselijk zijn als kft omdat het haar overgave aan de kunst goed illustreert. Tijdens het schilderen heeft zij zelfs een longontsteking opgelopen door het koude water in de badkuip waarin zij moest poseren.